

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **H.**, a.s. so sídlom v K., proti žalovanej **J. Ď.**, súdnej exekútorke Exekútorského úradu so sídlom v K., zastúpenej J. K., advokátkou so sídlom v K., **o zaplatenie 170.940,- Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 25 C 96/2003, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 6. septembra 2007, sp. zn. 4 Co 46/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovanej **o d m i e t a .**

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice I rozsudkom z 24. novembra 2005, č.k. 25 C 96/2003-170 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 170.940,- Sk so 17,6 % ročným úrokom z omeškania od 10. júla 2000 do zaplatenia do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, konanie v prevyšujúcej časti zastavil. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi na účet advokáta J. F., S. trovy konania vo výške 47.032,- Sk do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o trovách konania podal žalobca odvolanie, žiadal v tejto časti zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa a priznať náhradu trov konania vo výške 74.962,- Sk a náhradu súdneho poplatku vo výške 8.545,- Sk podľa pripojeného vyúčtovania. Rozsudok súdu prvého stupňa napadla odvolaním aj žalovaná, ktorá žiadala zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, eventuálne žiadala rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť, konanie zastaviť a žalobcovi uložiť povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania na účet jej právnej zástupkyne.

Krajský súd v Košiciach konajúc o odvolaniach účastníkov uznesením zo 6. septembra 2007, sp. zn. 4 Co 46/2006 odmietol odvolanie žalovanej ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p., zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec mu vrátil na ďalšie konanie. Výrok o odmietnutí odvolania odôvodnil tým, že rozsudok bol žalovanej doručený 19. januára 2006, posledný deň zákonnej 15-dňovej lehoty na podanie odvolania jej uplynul dňom 3. februára 2006 (piatok), preto odvolanie podané žalovanou osobne na súde prvého stupňa dňa 6. februára 2006 považoval za oneskorene podané, z ktorého dôvodu jej odvolanie odmietol (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). Odvolací súd na základe odvolania žalobcu preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania a dospel k záveru, že nie sú podmienky ani pre potvrdenie a ani pre zmenu napadnutého výroku, z ktorého dôvodu napadnutý výrok o trovách konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Uznesenie krajského súdu vo výroku, ktorým súd odmietol odvolanie žalovanej, napadla žalovaná dovolaním a žiadala zrušiť uznesenie odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie s poukazom na § 237 písm. f/ O.s.p. Poukázala na § 32 Exekučného poriadku, podľa ktorého je exekútor viazaný povinnosťou mlčanlivosti o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel pri výkone svojej exekučnej činnosti. Pre vydanie rozhodnutia súdu prvého ako aj druhého stupňa neboli splnené podmienky a celé konanie vykazuje vady. V konaní nebola zbavená mlčanlivosti, napriek tomu ju súd vypočul a s ňou konal. Rozhodnutím podpredsedu vlády a ministra spravodlivosti SR z 8. júna 2005 č. X. bola zbavená mlčanlivosti pre účely konania, nebola jej však daná už možnosť konať, preto sú dovedy vykonané úkony procesne vadné. Hoci z jej písomnej žiadosti z 22. novembra 2005 o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní konanom dňa 24. novembra 2005, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku, nebolo zrejmé, že sa vzdáva práva na účasť na pojednávaní, nemal však súd bez zbavenia mlčanlivosti vo veci konať a rozhodnúť.

Žalobca sa k dovolaniu žalovanej nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorá je zastúpená advokátkou (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3

O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak sa ním napadá zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p.), alebo potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie súdu prvého stupňa o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žalovanou je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu vo výroku o odmietnutí odvolania, teda rozhodnutie, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Jej dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., pričom sa zameril na vady namietané dovolateľkou (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

V dovolacom konaní z hľadiska preskúmania existencie procesnej vady uvedenej v § 237 písm. f/ O.s.p. išlo v prvom rade o posúdenie otázky splnenia procesných podmienok odmietnutia odvolania z dôvodu jeho oneskoreného podania.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie účastníka vždy, ak

rozhodnutie odvolacieho súdu alebo konanie, ktoré mu predchádzalo, trpí vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O.s.p., t.j. ak účastníkovi bola postupom súdu odňatá možnosť pred súdom konať. Za takýto postup, odnímajúci účastníkovi konania možnosť pred súdom konať a zakladajúci prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia, treba považovať aj odmietnutie odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v prípade, že podmienky preň neboli splnené, ak odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (R 23/1994). O takýto prípad sa však v posudzovanej veci nejednalo.

Podľa § 204 ods. 1 O.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa odseku 1 preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia (§ 204 ods. 2 O.s.p.).

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že za skutočnosť určujúcu začiatok lehoty na odvolanie, treba považovať deň doručenia rozsudku súdu prvého stupňa. V preskúmanej veci ide o prípad, keď odvolací súd odmietol odvolanie žalovanej, pričom správne vychádzal z toho, že jej odvolanie bolo podané oneskorene. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že rozsudok okresného súdu bol žalovanej doručený dňa 19. januára 2006 a obsahoval správne poučenie (v súlade s ustanovením § 204 ods. 1 O.s.p.) o možnosti podať proti nemu odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Košice I, teda na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Posledný deň zákonnej 15-dňovej lehoty na podanie odvolania uplynul dňom 3. februára 2006 (piatok). Napriek uvedenému správne poučeniu o lehote a aj o mieste podania odvolania, žalovaná podala odvolanie na Okresnom súde Košice I osobne dňa 6. februára 2006 (pondelok), teda zjavne po uplynutí lehoty na podanie odvolania. Postup odvolacieho súdu, ktorý odvolanie žalovanej ako oneskorené odmietol, bol preto v súlade s ustanovením § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. a neobstojí námietka odvolateľky, že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Pokiaľ ide o dovolateľkou namietané ďalšie vady, t.j., že súd prvého stupňa konal dňa 24. novembra 2005 v jej neprítomnosti napriek žiadosti o ospravedlnenie neúčasti na tomto pojednávaní, že súdy jej neumožnili konať po tom, čo bola pre účely súdneho konania zbavená mlčanlivosti, tieto by mohli byť prípadne právne relevantné, avšak len za predpokladu, že by tým došlo skutočne k znemožneniu realizácie jej procesných práv, priznaných jej v občianskom súdom konaní za účelom hájenia jej práv a právom chránených záujmov. Ak súd prvého stupňa na pojednávaní dňa 24. novembra 2005 konal v neprítomnosti žalovanej, ktorá síce svoju neúčasť na pojednávaní dňa 24. novembra 2005 ospravedlnila, neodňal jej týmto postupom možnosť konať pred súdom, keďže o odročenie pojednávania nepožiadala. V dôsledku vytýkaných väd konania ani odvolací súd neodňal dovolateľke možnosť konať pred súdom, pretože odvolací súd vec meritórne neprejednal, keď odvolanie žalovanej ako oneskorene podané odmietol (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), a kedy súd odmietajúci odvolanie podľa § 218 O.s.p. nemusí pojednávanie nariadovať (§ 214 ods. 2 písm. a/ O.s.p.). Za tejto procesnej situácie možno uzavrieť, že dovolateľke nebola postupom súdu odňatá možnosť konať po tom, ako bola pre účely konania rozhodnutím podpredsedu vlády a ministra spravodlivosti SR z 8. júna 2005 zbavená mlčanlivosti pre účely súdneho konania v súvislosti s výkonom funkcie exekútorky.

Ak za tohto stavu odvolací súd odvolanie žalovanej odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. ako oneskorene podané, neodňal jej právo, aby na základe oneskorene podaného odvolania bol ňou napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa preskúmaný odvolacím súdom. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto odmietol dovolanie žalovanej podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti uzneseniu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

Dovolateľka nebola v dovolacom konaní úspešná. Právo na náhradu trov konania vzniklo žalobcovi (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2008

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: